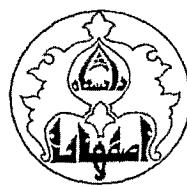

١٤٨٦ - ٢٠١٩

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زمین شناسی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته زمین شناسی گرایش چینه و فسیل
شناسی

سنگ چینه نگاری و زیست چینه نگاری نهشته های دونین در شمال غرب اصفهان (منطقه سه، برش های نجف و نقله) بر اساس درشت سنگواره و ریز سنگواره

۱۳۸۹/۲/۶

استاد راهنما:

دکتر مهدی یزدی

دکتر مهدی یزدی
دانشگاه اصفهان

پژوهشگر:

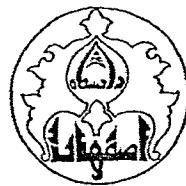
محبوبه سادات طباطبایی

آذر ماه ۱۳۸۸

۱۳۴۷۲۱

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتكارات و
نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه اصفهان است.

پیو شده کارشناسی پایان نامه
رویا شده است
تخصیلات تکمیلی دانشگاه اصفهان

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه زمین شناسی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی زمین‌شناسی گرایش چینه‌شناسی و
فسیل خانم محبوبه سادات طباطبایی تحت عنوان

سنگ‌چینه‌نگاری و زیست‌چینه‌نگاری نهشته‌های دونین در شمال غرب اصفهان (منطقه سه،
بروش‌های نجف و نقله) بر اساس درشت سنگواره و ریزسنگواره

در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۲۳ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه عالی به تصویب نهایی رسید.

- امضا
- امضا
- امضا
- ۱- استاد راهنمای پایان نامه دکتر مهدی یزدی با مرتبه‌ی علمی دانشیار
- ۲- استاد داور داخل گروه دکتر علی صیرفیان با مرتبه‌ی علمی دانشیار
- ۳- استاد داور خارج از گروه دکتر سیدعلی آقاباتی با مرتبه‌ی علمی استاد

امیری مدیر گروه

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم گروه زمین‌شناسی

ISFAHAN UNIVERSITY

GEOLOGY DEPARTMENT

منت خدای راعزو جل که طاوش موجب قربت است و به شکندرش مزید نعمت.

پاس بی پایان خداوند بلند مرتبه را که هستیان، بخشید و داشت از این ارزانی داشت. اکنون که مرحله ای از مراحل زندگی را بایاری پروردگار به پایان

رسانیده ام بر خود لازم می دانم از زحات هم عزیزانی که گره کشای راهنم بودند پاس گذاری نمایم.

از استاد راهنمای بزرگوارم جناب آقای دکتر محمدی یزدی که با وجود مشکل های فرادان همواره پاچ کوی سوالاتم بودند کمال مشکر و قدردانی می نمایم.

از جناب آقايان دکتر صیرفيان، دکتروزيری، دکتر پاکزاد، دکتر صفری و بهبهاني بزرگوار کروه زين شناسی که افتخار شکردي ايشان را داشتم،

قدردانی می نمایم.

از مساعدت هاي جناب آقاي دکتربرامي و آقاي دکتر گلزاره همچين خانم دکتر منافی مسون و پاس گذارم.

از دوستان عزيزم خانم هارحمتی، ملايجردی، آقیلایان، نورالدینی، رحانی، حسن زاده، نغیری، سیف اللهی، صلاح، موسی و آقايان محمدی، قادری،

الله كرم آزاد بخت که همی مراد انجام اين پایان نامه همراهی نمودند مشکر می کنم.

همچين از کارمندان محترم کروه زين شناسی من جلد خانم هاشاه پيری، ساكتی و سبک خزرو آقاي هندس آروين که زحات زیادی را در طول اين

مدت متفقل شند قدردانی می نمایم.

اگر رشد و پيشرفتی در زندگی اين بنه تحریر حاصل آم، چيزی نیست جز لطف و مساعدت خانواده خوبم.

خداؤندیار و یاور شان باد.

تَعْدِيمُهُ

بُشْرَىٰ بَنَانَهُمْ هَذِهِ اَمْ

پدر بزرگوار

۶

مادر مهر باشه

بپاس عالمه سرشار و گرمای امیدخشن و جودشان که در این سردرین روزگاران بسترین پیشیان است.

بپاس قلب های بزرگشان که فریادرس است و سرگردانی و ترس دپناهشان به شجاعت می کراید.

و بپاس محبت های بی دریشان که هرگز فروکش نمی کند.

چکیده

منطقه سه واقع در ۱۱۰ کیلومتری شمال غرب اصفهان، در قسمت شمالی شهرستان برووار و میمه و بخش جنوبی شهرستان کاشان واقع می‌باشد. به‌منظور بررسی و مطالعات سنگ‌چینه‌نگاری و زیست‌چینه‌نگاری دونین در این منطقه دو برش نقله و نچفت انتخاب گردید.

برش نقله با ۲۰۰ متر ضخامت عمدتاً شامل آهک با میان‌لایه‌های دولومیت می‌باشد که به چهار واحد تقسیم می‌شود. واحد A شامل آهک و دولومیت بوده، از نظر فسیلی متنوع بوده و تنها شامل استراکد و چند عنصر ناسالم کنودونت از جنس ایکریودوس می‌باشد. واحد B آهک نازک تا متوسطلایه به رنگ خاکستری روشن غنی از فسیل‌هایی از قبیل کنودونت، قطعات ماهی، ساقه کرینوئید، استراکد، گاستروپد و برآکریوپد می‌باشد. واحد C آهک خاکستری روشن تا تیره متوسطلایه سرشار از فسیل‌هایی مانند: کنودونت، قطعات کرینوئید، صفحات غربالی هولوتورین، مرجان و سوزن اسفنج. واحد D بوکسیت با بافت پیزولیتی که بین توالی کربناته دونین و پرمین به صورت دیسکان‌فورمیتی قرار گرفته است. کربنیفر در این ناحیه حضور ندارد و به عنوان گپ چینه‌شناسی معرفی می‌شود.

براساس کنودونت‌های یافته شده سن نهشته‌های این برش به دونین میانی (ژیوتین زبرین تا پایان ژیوتین بالایی) نسبت داده می‌شود. بیوزون‌های معرفی شده در این برش عبارتند از:

Lower to Middle varcus Zone, Upper varcus Zone, subterminus Fauna Zone, insita Fauna Zone

برش نچفت نزدیک معدن نچفت با ضخامت ۱۲۰ متر، عمدتاً مشتمل از آهک بوده، وجود لایه‌های خاک نسوز از اختصاصات آن می‌باشد. این برش به پنج واحد قابل تقسیم می‌باشد: واحد A شامل آهک استروماتولیتی، واحد B شیل‌های کائولینیتی با میان‌لایه‌های آهکی، واحد C آهک‌های نازک تا متوسطلایه خاکستری حاوی فسیل‌هایی مانند: کنودونت، فلس ماهی، قطعات کرینوئید، استراکد، مرجان و صفحات غربالی هولوتورین، واحد D آهک نازک لایه فاقد فسیل با میان‌لایه دولومیت و اندکی شیل و واحد E شامل شیل‌های کائولینیتی با میان‌لایه‌های ماسه‌سنگی و آهکی حاوی فسیل‌هایی مانند: برآکریوپد، تریلوپیت، لیکوپد و اسکافوپد می‌باشد که همگی به آلومینوسیلیکات تبدیل شده‌اند.

کنودونت‌های استحصال شده از این برش بیانگر سن دونین میانی (ایفلین بالایی تا ژیوتین میانی) می‌باشد. بیوزون‌های معرفی شده عبارتند از: *ensensis Zone, hemiansatus to Lower varcus Zone*

با توجه به کنودونت‌ها و ماکروفسیل‌های یافته شده از جمله تریلوپیت‌ها و برآکریوپد‌ها و مقایسه با کشورهایی چون افغانستان، پاکستان، اروپا و آمریکا نشان می‌دهد این مناطق در زمان دونین یکپارچه بوده و در حاشیه شمالی گندوانا قرار داشته است.

کلمات کلیدی: دونین، کنودونت، ناحیه سه

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول: کلیات و روش تحقیق

۱	-۱-۱- اهداف مطالعه
۲	-۲- موقعیت جغرافیایی و راه های دستیابی به برش های مورد مطالعه
۳	-۳- روش کار
۳	۳-۱- کار در صحراء
۴	۳-۲- کار در آزمایشگاه
۴	۳-۳-۱- اسید شوئی نمونه ها
۵	۳-۲-۲- جداسازی نمونه های کنودنت توسط میکروسکپ نوری
۵	۳-۲-۳-۱- آماده سازی میکروفیلها جهت عکس برداری
۶	۳-۲-۳-۲- روش تهیه عکس از میکرووارگانیسمها
۷	۳-۲-۴- مطالعات قبلی انجام شده در منطقه سه

فصل دوم: پالئوزوئیک در ایران

۸	-۲-۱- مقدمه
۱۰	-۲-۲- تکامل رسویی تکتونیک پلیت ایران در پالئوزوئیک
۱۴	-۲-۳- تکتونیک پلیت ایران در پالئوزوئیک
۱۶	-۲-۴- تکتونیک همزمان با رسویگذاری
۱۷	-۲-۵- گسترش یخچالها در پالئوزوئیک
۲۰	-۲-۶- دوره دونین
۲۱	-۲-۷- حوادث جهانی دوره دونین
۲۵	-۲-۸- دونین در ایران
۲۵	-۲-۸-۱- سازندهای دونین در ایران مرکزی
۲۵	-۲-۸-۲- سازند پادها
۲۶	-۲-۸-۳- سازند سبیزار
۲۶	-۲-۸-۴- سازند آهکی بهرام

عنوان

صفحه

فصل سوم: سنگ چینه‌نگاری

۲۸	۱-۳-۱- مقدمه
۲۹	۲-۳-۲- کلیاتی درمورد منطقه سه
۲۹	۱-۲-۳- زمین‌شناسی عمومی منطقه
۳۰	۲-۲-۳- چینه‌شناسی عمومی ناحیه مورد مطالعه
۳۱	۳-۳- سنگ چینه‌نگاری نهشته‌های دونین در منطقه سه
۳۱	۱-۳-۳- برش نقله
۳۶	۲-۳-۳- برش نچفت
۴۰	۴-۳- تعیین مرز زیرین و بالایی برش‌های مورد مطالعه
۴۰	۵-۳- بوکسیت
۴۰	۱-۵-۳- بوکسیت در برش نقله
۴۲	۶-۳- خاک نسوز
۴۳	۱-۶-۳- محل تشکیل خاک نسوز
۴۳	۲-۶-۳- خاک نسوز در برش نچفت

فصل چهارم: زیست‌چینه‌نگاری

۴۵	۱-۴- مقدمه
۴۶	۲-۴- کنودونتها
۴۶	۱-۲-۴- معرفی
۴۷	۲-۲-۴- واژه‌های مربوط به تجمعات کنودونتی
۴۷	۳-۴- مدل‌های زندگی کنودونتها
۴۸	۱-۳-۴- مدل پلازیک
۴۹	۲-۳-۴- مدل پلازیک اصلاح شده
۴۹	۳-۳-۴- مدل نکتوبرنیک
۵۰	۴-۴- عوامل مؤثر بر بیوفاسیس کنودونتها
۵۲	۵-۴- پالئاکولوژی و توزیع کنودونتها
۵۳	۶-۴- زیست‌چینه‌نگاری برش‌های مورد مطالعه

عنوان		صفحه
۱-۶-۴- برش نقله	۵۳	
۲-۶-۴- برش نچفت	۵۹	
۷-۴- تعیین مرز زیرین و بالایی برش‌های مورد مطالعه	۶۲	
۱-۷-۴- برش نقله	۶۲	
۲-۷-۴- برش نچفت	۶۲	
۸-۴- مقایسه بیوزون‌های شناسایی شده با مطالعات قبلی انجام شده در منطقه سه	۶۳	
۹-۴- ماکروفسیل‌های منطقه سه	۶۵	
۱-۹-۴- مرجان‌ها	۶۵	
۲-۹-۴- استروماتوپوریدا	۶۶	
۳-۹-۴- تریلوبیت‌ها	۶۶	
۱۰-۴- مقایسه نهشته‌های دونین در منطقه سه با دیگر مناطق اطراف اصفهان	۶۷	
فصل ششم: نتایج و پیشنهادات		
۱-۶- نتایج	۶۹	
۲-۶- پیشنهادات	۷۱	
۷۲- اطلس میکروفسیل و ماکروفسیل		
۱۱۶- سیستماتیک پالغونتولوژی		
۱۲۷- منابع و مأخذ		

فهرست شکل‌ها

صفحه	عنوان
------	-------

فصل اول

۲	شکل ۱-۱- موقعیت جغرافیایی و راههای دستیابی به برش‌های مورد مطالعه
۵	شکل ۲-۱- نمایی از چگونگی رسم کنودونت‌ها بر روی کاغذ
۶	شکل ۱-۳- تصویر دستگاه Auto sputter
۶	شکل ۱-۴- تصویر دستگاه SEM
۷	شکل ۱-۵- نقشه ماهواره‌ای منطقه مورد مطالعه

فصل دوم

۹	شکل ۲-۱: زون‌های مختلف ایران
۱۱	شکل ۲-۲: پسروی در زمان دونین زیرین
۱۲	شکل ۲-۳: پیشروی پسروی در طی ژیوتین- ویزئن
۱۴	شکل ۲-۴: پیشروی دریای پرمن
۱۷	شکل ۲-۵: تکتونیک همزمان با رسوب‌گذاری در زمان پالئوزوئیک
۱۸	شکل ۲-۶: یخچال‌های ثبت شده کره زمین
۱۹	شکل ۲-۷: مهاجرت یخچال‌های گندوانا در طول پالئوزوئیک
۲۴	شکل ۲-۸- حوادث دونین و تغییرات سطح آب در این دوره
۲۷	شکل ۲-۹- بروزدهای دونین در ایران

فصل سوم

۳۱	شکل ۳-۱- واحدهای سنگی مطالعه شده در برش نقله
۳۳	شکل ۳-۲- نمای کلی و واحدهای تفکیک شده برش نقله
۳۳	شکل ۳-۳- تناوب آهک و دولومیت واحد A
۳۴	شکل ۳-۴- لایه آهکی واحد B
۳۴	شکل ۳-۵- نمایش توالی آهکی واحد C
۳۴	شکل ۳-۶- لایه بوکسیت واحد D

عنوان

صفحه

..... شکل ۳-۷- ستون سنگ چینه نگاری برش نقله	۳۵
..... شکل ۳-۸- واحدهای سنگی مطالعه شده در برش نچفت	۳۶
..... شکل ۳-۹- نمای کلی و واحدهای تفکیک شده در برش نچفت	۳۸
..... شکل ۳-۱۰- آهک استروماتولیتی واحد A	۳۸
..... شکل ۳-۱۱- ستون سنگ چینه نگاری برش نچفت	۳۹
..... شکل ۳-۱۲- بوکسیت	۴۱
..... شکل ۳-۱۳- آنالیز بوکسیت برش نقله	۴۲
..... شکل ۳-۱۴- فسیل های یافت شده و آنالیز خاک نسوز برش نچفت	۴۴

فصل چهارم

..... شکل ۴-۱- مدل پلاژیک برای زندگی کنودونت ها	۴۸
..... شکل ۴-۲- مدل پلاژیک اصلاح شده	۴۹
..... شکل ۴-۳- مدل نکتوبنتیک کنودونت ها	۵۰
..... شکل ۴-۴- نحوه توزیع ایکریوودوس ها و پلی گناتوس ها	۵۱
..... شکل ۴-۵- پراکندگی کنودونت ها در برش نقله	۵۷
..... شکل ۴-۶- تطابق بیوزون های کنودونتی برش نقله با زون های استاندارد	۵۸
..... شکل ۴-۷- پراکندگی کنودونت ها در برش نچفت	۶۱
..... شکل ۴-۸- بیوزون های شناسایی شده در منطقه سه	۶۳

فصل اول: کلیات و روش تحقیق

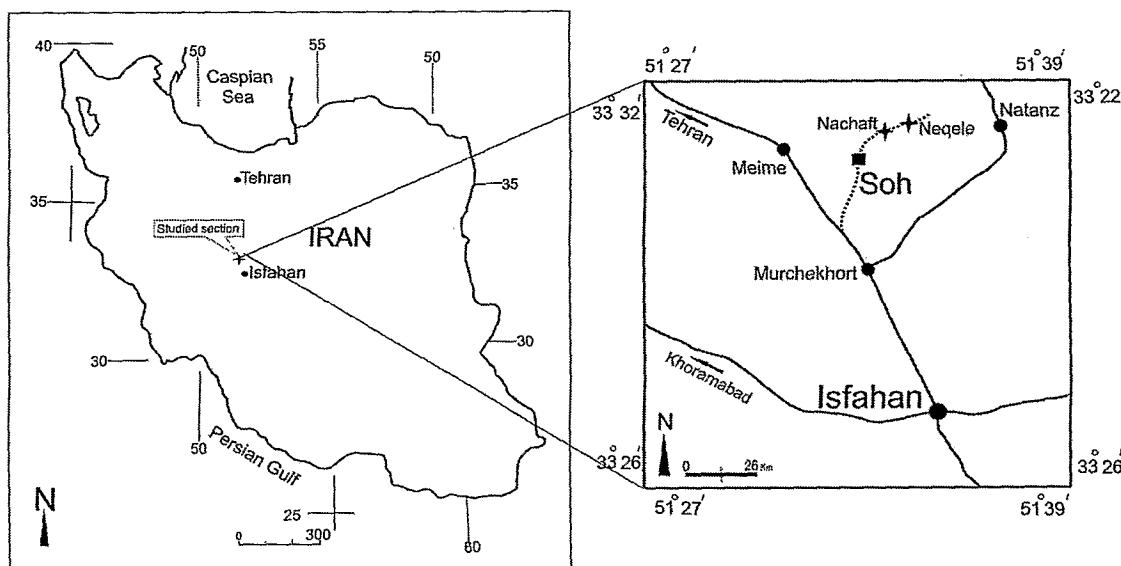
۱-۱-۱- اهداف مطالعه

- مطالعات فسیل شناسی (میکروفسیل و ماکروفسیل) جهت تعیین سن دقیق برش های مورد مطالعه (برش های نچفت و نقله) و بررسی تحولات دیرینه شناسی در آن زمان
- ترسیم ستون چینه نگاری زیستی و سنگی مقاطع مورد مطالعه
- مقایسه برش های مورد مطالعه با مقاطع مشابه در سایر نقاط ایران مرکزی
- تعیین بیوزون های جهانی بر اساس مطالعه کنودونت های موجود در مقاطع
- اصلاح ساختار زمین شناسی بر اساس یافته های جدید
- بررسی لایه بوکسیتی و خاک نسوز موجود در دو برش

۱-۲- موقعیت جغرافیایی و راه های دستیابی به برش های مورد مطالعه

منطقه سه واقع در ۱۱۰ کیلومتری شمال غرب اصفهان، در قسمت شمالی شهرستان برخوار و میمه و بخش جنوبی شهرستان کاشان واقع می باشد.

برش نقله دارای مختصات جغرافیایی $28^{\circ} 84' N$ و $51^{\circ} 35' E$ بوده و برش نچفت با مختصات جغرافیایی $29^{\circ} 50' N$ و $51^{\circ} 33' E$ در کنار معدن نچفت قرار دارد. جهت دستیابی به معدن نچفت از طریق جاده قدیم اصفهان- تهران بعد از طی ۶۰ کیلومتر از اصفهان وارد جاده فرعی روستای سه شده و پس از رسیدن به روستای مذکور با طی ۱۰ کیلومتر به سمت شمال شرق در جاده خاکی به معدن نچفت خواهیم رسید (شکل ۳-۱).

شکل ۱-۱- موقعیت جغرافیایی و راه های دستیابی به برش های مورد مطالعه

۱-۳ روشن کار

۱-۳-۱ کار در صحراء

برای انجام این تحقیق پنج بار از منطقه سه بازدید به عمل آمد. در بازدید اول کلیات منطقه از نظر زمین‌شناسی مورد بررسی قرار گرفت و در بازدیدهای بعدی نمونه‌برداری سیستماتیک از دو برش نقله و نچفت انجام شد. همچنین در بازدید آخر به جمع‌بندی اطلاعات صحرایی پرداخته شد.

۱-عملیات صحرایی را می‌توان بدین صورت خلاصه نمود:

۲-انتخاب یک مقطع سالم، بدون گسل خوردگی و با کمترین پوشیدگی و مشخص نمودن قاعده^۱ و راس^۲ برش.

۳-ثبت موقعیت جغرافیایی و ارتفاع منطقه از سطح دریا.

۴-مترکشی از قاعده به سمت بالا و نمونه‌برداری از لایه‌های مختلف (در فواصل ۲ الی ۵ متری).

۵-نمونه‌برداری جهت اسید شویی (به دست آوردن نمونه‌های میکروفسیل غیر آهکی) هر کدام به وزن ۴ الی ۵ کیلوگرم.

۶-شماره گذاری لایه‌ها و همچنین شماره گذاری نمونه‌برداشت شده و ثبت فاصله محل نمونه گیری از قاعده

۷-اندازه گیری و ثبت امتداد، شیب و ضخامت لایه‌ها.

۸-یادداشت‌های صحرایی از قبیل خصوصیات سنگ‌شناسی، رنگ، سطح تماس لایه‌ها، فسیل‌های موجود، ساختارهای رسوبی و گسترش جانی طبقات.

۹-عکس‌برداری از منطقه و برش‌های مورد مطالعه و نیز پدیده‌های مهم سنگ‌شناسی و ساختمانی.

۱-۳-۲- کار در آزمایشگاه

۱-۳-۲-۱- اسید شوئی نمونه ها

ابتدا نمونه های سنگی برداشت شده از مقاطع مورد مطالعه که هر کدام حدود چهار کیلوگرم وزن دارند، با چکش در اندازه های ۲ الی ۴ سانتیمتر خرد می شوند. نمونه ها به طور جداگانه در تشت هایی با ظرفیت حدود ۱۰ لیتر قرار داده می شوند به طوری که نمونه ها در کف تشت به طور یکنواخت پراکنده شوند و روی آنها شماره نمونه ثبت می شود.

مرحله بعد ریختن اسید و آب بر روی نمونه ها می باشد. به منظور آزادسازی نمونه های کنودنست از کربنات ها بایستی بر روی هر نمونه ۴ کیلوگرمی یک لیتر اسید استیک خالص با خلوص ۹۹/۹۹٪، یک لیتر اسید استیک باقی مانده یا پس مانده و ۲ الی ۴ لیتر آب ریخته شود. این مخلوط به مدت ۷ روز در فضایی با تهویه مناسب نگهداری می شود تا اسید استیک با کربنات های سنگ واکنش داده و میکروفسیل کنودنست آزاد گردد. لازم به ذکر است که در خلال این ۷ روز بایستی به نمونه ها سرکشی نمود و اگر آثار بلور در ظرف مشاهده شد، به آن آب اضافه گردد.

بعد از گذشت هفت روز اقدام به شستن نمونه ها می شود. بدین ترتیب که ابتدا محلول روی نمونه ها را به آرامی تخلیه کرده سپس چند بار تشت را از آب پر نموده و اجازه داده تا رسوب تهشیش شود و به آرامی خالی کرده تا گل ولای نمونه به خوبی شسته شود. در نهایت رسوب تهشیش شده از سری الک ها عبور داده می شود. سری الک های مورد استفاده به ترتیب از بالا به پایین از قطر $D=80\text{ mesh}$ تا $D=100\text{ mesh}$ همراه با تشت فلزی زیرین می باشد. چندین مرحله نمونه را با آب شستشو داده تا نمونه بطور کامل شسته شده و آب خارج شده از زیر الک ها صاف و زلال گردد.

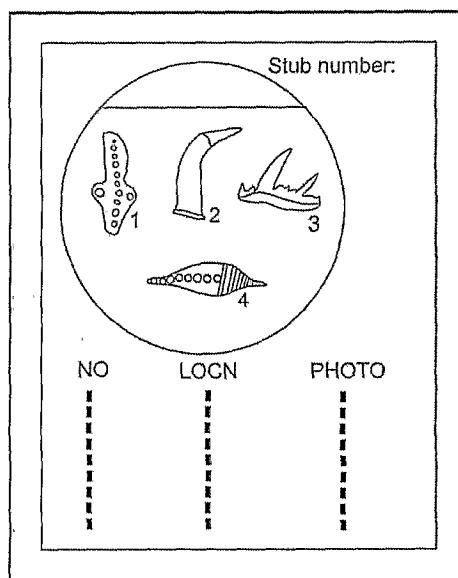
نمونه های باقیمانده بر روی الک ها و ظرف فلزی را به ظرف های مخصوص خشک کردن منتقل کرده و در مکان مناسب قرار می دهند تا کاملا خشک گردد. منتقل کردن نمونه ها در این مرحله بایستی به آرامی صورت گیرد زیرا احتمال شکستن نمونه ها در این مرحله زیاد است. بعد از گذشت چند روز و خشک شدن نمونه ها را به ظرف های درب دار منتقل و شماره هر نمونه بر روی ظرف درج می شود.

۱-۳-۲-۲- جداسازی نمونه های کنودنت توسط میکروسکپ نوری (بینوکولار)^۱

در این مرحله نمونه های آماده شده را کم کم در سینی مخصوص جداسازی ریخته و در زیر میکروسکپ با نور انعکاسی مورد بررسی قرار داده می شود. نمونه های کنودنت با قلم موئی نازک از داخل رسوب جدا گردیده و در جعبه های مخصوص محفوظه دار^۲ با همان شماره نمونه منتقل می شود.

۱-۳-۲-۳- آماده سازی میکروفیلها جهت عکس برداری

بعد از جداسازی میکروفیل ها بهترین و سالم ترین نمونه ها به وسیله قلم موئی نم دار از داخل جعبه ها برداشته شده و بر روی پایه های مخصوص^۳ که سطح آنها بوسیله چسب مخصوص دو طرف^۴ پوشیده شده قرار داده می شود. باید توجه داشت که نمونه ها طوری چسبانده شوند که بهترین نما را برای عکس برداری داشته باشند. جهت جلوگیری از اشتباه و جابجا شدن نمونه ها در هنگام عکس برداری بایستی یک شکل کلی از نمونه های موجود بر روی پایه^۵ تهیه و رسم گردد (شکل ۱-۳).

شکل ۱-۲- نمایی از چگونگی رسم کنودونت ها بر روی کاغذ

Binocular^۱

Cell²

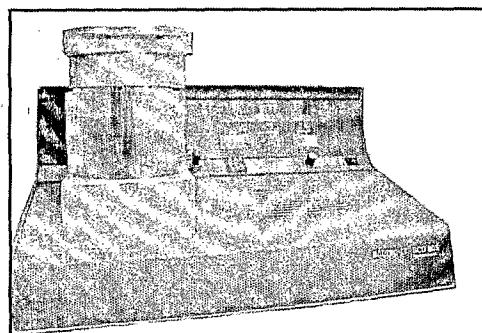
Stub³

Dibble side sticky type⁴

Stub map⁵

۱-۳-۲-۴- روش تهیه عکس از میکرو ارگانیسم ها

بوسیله میکروسکپ الکترونی (SEM)^۱ از نمونه های کنودنت و دیگر میکروفسیل های ایزووله عکسبرداری صورت میگیرد. جهت انجام این کار پایه های حاوی عناصر کنودنتی در دستگاه پوشش دهنده به نام Auto sputter coats به مدت ۶۰ ثانیه قرار میگیرند تا پوشش نازکی از طلا در حد انگستروم بر روی آنها قرار گیرد. این عمل جهت هدایت الکتریکی سطح نمونه انجام می شود در مرحله بعد پایه حاوی کنودنت با پنس ظرفی در محفظه دستگاه SEM قرار می گیرد. این محفظه دارای شرایط خلا می باشد تا عبور پرتوهای الکترونی در شرایط ایده آل صورت پذیرد. پس از تنظیم تصویر از نظر روشی و وضوح عکس برداری انجام شده و مستقیماً بر رایانه متصل به دستگاه ذخیره می شود. در مراحل بعدی از این عکس ها در ساخت تصاویر با اندازه استاندارد استفاده می شود.

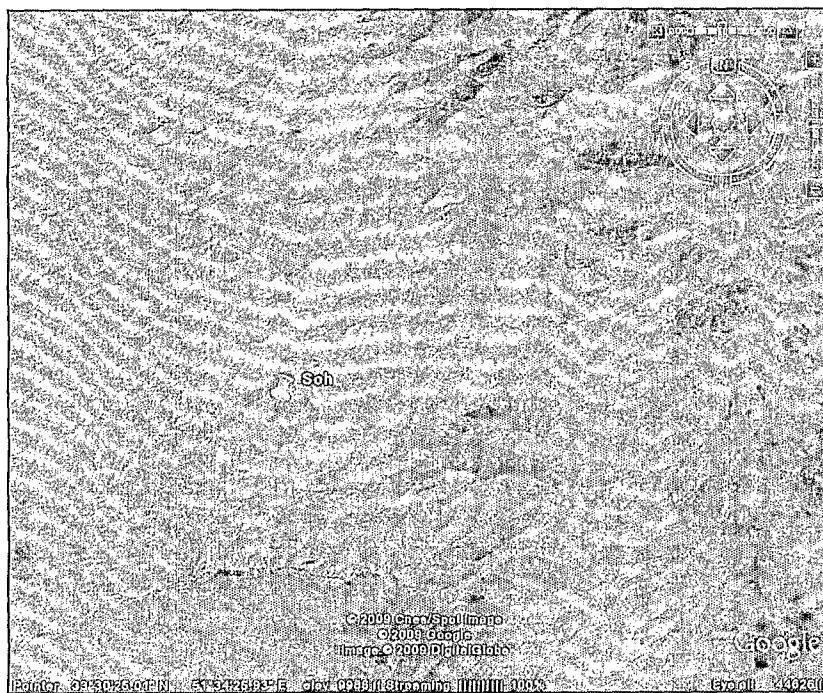
شکل ۳-۱- تصویر دستگاه Auto sputter

شکل ۱-۴- تصویر دستگاه SEM

۱-۴- مطالعات قبلی انجام شده در منطقه سه

ناحیه مورد مطالعه در حاشیه غربی صفحه ایران مرکزی و چسییده به حاشیه شرقی بخش سنتدج سیرجان می‌باشد (آقاباتی، ۱۳۸۵). اولین بار زاهدی (۱۳۷۹) به بررسی این منطقه پرداخته و نقشه زمین‌شناسی مربوطه را رسم نموده است. وی این منطقه را به سه بخش بالا آمده مرکزی، بخش شمال شرقی و بخش غربی-جنوبی تقسیم نموده است. برش مورد مطالعه در این تحقیق در بخش بالا آمده مرکزی قرار گرفته است. در مطالعات بعدی، بر اساس ماکروفسیل‌های شناسایی شده و بررسی‌های سنگ چینه‌نگاری رسوبات این منطقه متعلق به سازندهای پادها، سیزار و بهرام معرفی شد ترابی (۱۳۶۹). با بررسی رسوبات دونین کوه لاخال در این منطقه و ارائه زون‌های کنودونتی *Hemiansatus Zone & Early and middle Varcus Zone* سن این نهشته‌ها را ژیوتین زیرین تا میانی پیشنهاد گردید (ادهمیان ۱۳۷۷، ۲۰۰۳). همچنین حسینی (۱۳۸۲)، با بررسی ماکروفسیل‌های این منطقه، سن این رسوبات را ژیوتین-فرازنین می‌داند. در نهایت رحمتی (۱۳۸۷)، با مطالعات تکمیلی موفق به شناسایی کنودونت *Ancyrodella pristina* شده که نشان‌دهنده مرز ژیوتین-فرازنین می‌باشد.

شکل ۱-۵- نقشه ماهواره‌ای منطقه مورد مطالعه

۱-۲ - مقدمه

فصل دوم: پالئوزوئیک در ایران

ایران بین دو پوسته قاره‌ای پایدار قدیمی، پلاتفرم پرکامبرین عربستان در جنوب غربی و صفحه هرسی نین توران در شمال شرقی فشرده شده است (درویش زاده، ۱۳۷۰). در طول پالئوزوئیک، ایران حاشیه شمالی گندوانا بوده است بنابراین الگوهای رسوبگذاری و تکتونیکی و نیز رخساره‌های دوران اول ایران با پلیت عربی گندوانایی تطابق دارد. البته در مورد جایگاه صفحه ایران در پالئوزوئیک نظر دیگری نیز وجود دارد: Soffel & Forster (1984) عقیده دارند صفحه ایران در طول پالئوزوئیک و مزوژوئیک پایینی به جنوب اورازیا متصل بوده است. اگر ائوژئوسنکینال اورازیایی توران و کوهزایی هرسی نین متأثر از آن بر پالئژئوگرافی ایران مؤثر بود این نظریه می‌توانست صحیح باشد ولی با توجه به عدم وجود نشانه‌های سیکل هرسی نین اورازیا بر صفحه ایران، در حقیقت ایران قسمتی از حاشیه صفحه عربی گندوانا می‌باشد که حرکات اپیروژنی در آن دیده می‌شود. البته حوادث پیشروی و پسروی غالباً منظمی که در طول پالئوزوئیک پایانی در ایران رخداده است ظاهراً باید تحت کنترل حوادث هرسی نین پلیت توران باشد (Weddige, 1984). به دلیل وجود پیچیدگی‌ها و ناهماهنگی‌های رسوبی در نقاط مختلف ایران، زمین‌شناسان اقدام به تقسیم ایران از نظر ساختمانی و تکتونیک قدیمه کردند که از شمال به جنوب به شرح زیر است (Wendt et al. 2005) :

۱- زون شمالی: که از شرق آذربایجان تا کپه‌داغ و غرب افغانستان کشیده شده است. مقدار بسیار کمی از سنگ‌های پالئوزوئیک در این زون حفظ شده، اما همین مقدار کم نشان می‌دهد این نواز باریک باقیمانده لورازیا